

A Szűz neve: Mária (Lk 1,27). Szóljunk valamit erről a névről is, amelyet a tenger csillagának szoktak fordítani és ami nagyon illik a Szűzanyára... Ő az a nagyszerű és kiváló Csillag, amely a magasba emelkedett életünk nagy és hatalmas tengere fölött, hogy ott ragyogjon erényekkel és világoskodjék jó példával.

Ó, te, aki megérted, hogy mindnyájan e világ folyamán inkább viharok között hanykolódunk, mint szilárd talajon járunk, ne fordítsd el szemeidet e csillag ragyogásától, ha nem akard, hogy elborítson az áradat. Ha a kísértések szele ér, ha a gyötrelmek szirtjei között hajózol,

nézd a Csillagot, hívd Máriát.

Ha a kevélység, a hatalomvágy, a mellőzés vagy a hiú vetélkedés hullámai között hanykolódsz,

nézd a Csillagot, hívd Máriát.

Ha a harag, a kapzsiság vagy a test vágyai fenyegetik lelked hajóját,

nézd Máriát!

Ha a bűnök félelmetessége megzavar, ha a lelkiismeret beszennyeződése megijeszt, ha az ítélet borzalmassága megrémiszt, ha a szomorúság feneketlen mélysége és a kétségbeesés örvénye elnyeléssel fenyeget,

gondolj Máriára.

Veszélyben, szükségben, kétségeidben

gondolj Máriára, hívd Máriát.

Ne távozzék ajkadról, ne távozzék szívedből, és hogy közbenjáró imáját elnyerhesd, ne szűnj meg példáját követni. Ha őt követed, nem fogsz eltévedni; ha őt kéred, nem fogsz kétségbeesni, ha rágondolsz, nem térsz rossz útra; ha ő fogja kezedet, nem fogsz elbukni, ha ő védelmez, nincs mitől félned; ha ő vezet, nem fogsz elfáradni; ha ő kegyes hozzád, célba érsz.

Részlet Szent Bernát apát „Amikor Isten elküldte az angyalt” kezdetű 2. homíliájából,
Az imaórák liturgiája IV., 1208-1209. o.